

Strzelin, dnia 20.03.2026r.

WNU.0006.12.2026

DA MIEJSKA STRZELINA
WPLYNĘŁO
Dnia 20.03.2026 r.
Podpis: Marcinkowski

*Konieczne spotkanie Komisji
z Burmistrzem - 03.2026*

Sz. P.
Ireneusz Szalajko
Przewodniczący Rady Miejskiej Strzelina

Na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 ze zm.) wnoszę o zwołanie **sesji Rady Miejskiej Strzelina w dniu 26 marca 2026 r. o godz. 16.00.**

Proponowany porządek obrad:

1. Otwarcie sesji.
2. Przedstawienie porządku obrad (rozpatrzenie wniosków o zmianę porządku obrad).
3. Uchwała w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Nr PNK-N.4131.127.1.2026.MS6 Wojewody Dolnośląskiego z dnia 25 lutego 2026 r. oraz przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
4. Zamknięcie sesji.

Do niniejszego wniosku załączam przedmiotowy projekt uchwały.

Z up. BURMISTRZA
MIASTA I GMINY STRZELIN

Mariusz Kunysz
Zastępca Burmistrza

Projekt

z dnia 17 marca 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ STRZELINA**

z dnia 2026 r.

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Nr PNK-N.4131.127.1.2026.MS6 Wojewody Dolnośląskiego
z dnia 25 lutego 2026 r. oraz przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we
Wrocławiu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436) oraz w związku z art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143) Rada Miejska Strzelina uchwala, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu:

- 1) Skargę Nr PNK-N.4131.127.1.2026.MS6 Wojewody Dolnośląskiego z dnia 25 lutego 2026 r. na uchwałę Nr XXVIII/296/25 Rady Miejskiej Strzelina z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego STRZELIN PÓLNOCNY CHOCIWEL-GÓRZEC II.
- 2) Odpowiedź na skargę, która stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej Strzelina do przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę i aktami sprawy oraz niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

RADCA PRAWNY
nr wpisu 1545

dr Barbara Kowalczyk

Załącznik do uchwały nr

Rady Miejskiej Strzelina

z dnia.....2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

we Wrocławiu

ul. Św. Mikołaja 78/79

50 – 126 Wrocław

Organ skarżący:

Wojewoda Dolnośląski

Plac Powstańców Warszawy 1

50 – 951 Wrocław

Organ:

Rada Miejska Strzelina

Rynek 10

57-100 Strzelin

Odpowiedź Organu na skargę

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143) Rada Miejska Strzelina **przedstawia odpowiedź** na skargę Organu skarżącego z dnia 25 lutego 2026 r. na uchwałę Nr XXVIII/296/25 Rady Miejskiej Strzelina z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego STRZELIN PÓLNOCNY CHOCIWEL-GÓRZEC II i wnosi o jej **oddalenie w całości**.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2025 r. Rada Miejska Strzelina podjęła uchwałę Nr XXVIII/296/25 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego STRZELIN PÓLNOCNY CHOCIWEL-GÓRZEC II. W dniu 26 stycznia 2026 r. do Urzędu Miasta i Gminy w Strzelinie wpłynęło pismo Wojewody Dolnośląskiego znak: PNK-N.4131.127.1.2026.MS6 w sprawie udzielenia wyjaśnień związanych z przedmiotową uchwałą. Organ ustosunkował się do zapytań Wojewody Dolnośląskiego pismem znak: BRM.0004.2.2026 z dnia 29.01.2026 r. Wojewoda Dolnośląski podtrzymał swoje stanowisko w dotyczące § 23 w zakresie terenu **1MW-U** oraz § 25 w zakresie terenu **4U-P** uchwały oraz załącznika Nr 1 do uchwały w zakresie terenów **1MW-U** oraz **4U-P**, zarzucając Radzie Miejskiej Strzelina podjęcie wskazanych przepisów z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 7 i pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.), art. 95 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2024 r. poz. 1290) oraz art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2025 r. poz. 647), polegającym na braku zapewnienia możliwości eksploatacji lub wykorzystania złóż ceramiki ilastej.

Na wstępie należy podkreślić, że Rada Miejska Strzelina podtrzymuje stanowisko wyrażone w odpowiedzi udzielonej pismem z dnia BRM.0004.2.2026 z dnia 29.01.2026 r. w odniesieniu do prowadzonego postępowania nadzorczego przez Wojewodę Dolnośląskiego. Ponadto, w pierwszej kolejności tut. Organ podnosi, iż skarga Wojewody nie czyni zadość wymogowi należytej precyzji i jednoznaczności w zakresie określenia przedmiotu zaskarżenia oraz zarzutów poprzez prawidłowe wskazanie terenów objętych kwestionowaną regulacją, co w konsekwencji utrudnia jednoznaczne ustalenie zakresu żądania i podstaw skargi. Strona skarżąca, formułując wniosek o stwierdzenie nieważności § 23 uchwały, posługuje się bowiem niekonsekwentnie oznaczeniami terenów „1MW-U” oraz „2MW-U”, podczas gdy z treści kwestionowanej uchwały wynika, że § 23 odnosi się do terenu oznaczonego wyłącznie symbolem „2MW-U”, a nie „1MW-U”. Jednocześnie, mając na uwadze treść skargi jako całość, w tym wskazanie lokalizacji złoża, tut. Organ

przyjmuje, że rzeczywistym przedmiotem zarzutów Skarżącego jest § 23 uchwały w zakresie dotyczącym terenu „2MW-U”, na którym (zgodnie z twierdzeniami skargi) zlokalizowane jest wskazane złożo.

Zgodnie ze stanowiskiem tut. Organu, wcześniej przedstawiona argumentacja pozostaje w mocy i dotyczy przede wszystkim:

- 1) p.g.g. i p.o.ś. nie wprowadzają generalnego zakazu zabudowy na udokumentowanych złożach;
- 2) przepisy wymagają uwzględnienia złoża w planowaniu (w tym zapewnienia możliwości jego wykorzystania), a nie eliminacji innych funkcji;
- 3) ochrona złoża nie jest absolutna i wymaga ważenia z innymi uwarunkowaniami planistycznymi;
- 4) zabudowa nie musi naruszać ochrony i uwzględnienia złoża w procesie planowania, tzn. dopuszczenie zabudowy nie przesądza o definitywnym wykluczeniu przyszłej eksploatacji, nawet mimo stanowiska Strony Skarżącej wskazującej na aktualne techniki wydobywania złoża drogą odkrywkową bez przywołania właściwych ekspertyz lub publikacji naukowych;
- 5) braku narzuconych technologii wydobywczych, tzn. ustawodawca nie wskazał obligatoryjnych rozwiązań technicznych dla „pogodzenia” ochrony złoża z innymi funkcjami;
- 6) właściwa płaszczyzna ważenia interesów to procedura planistyczna, gdzie na etapie sporządzania planu następuje demokratyczne i sformalizowane ważenie norm prawa powszechnego, interesu społecznego, uwarunkowań gospodarczych oraz wymogów ochrony środowiska i zasobów naturalnych;
- 7) dochowanie trybu oraz pełna kontrola uzgodnieniowo-opiniodawcza: projekt planu uzyskał wszystkie wymagane prawem uzgodnienia i opinie, w tym od organów właściwych w zakresie ochrony złóż; organy te miały realną możliwość zgłaszania stanowisk na etapach uzgadniania, opiniowania oraz konsultacji społecznych;
- 8) braku zastrzeżeń organów merytorycznych – przyjęte rozwiązania nie zostały zakwestionowane na żadnym etapie procedury;
- 9) zgodności przedmiotowej uchwały z art. 1 ust. 2 upizp: plan miejscowy jednocześnie uwzględnia ład przestrzenny, środowisko, ekonomikę przestrzeni i prawo własności;
- 10) ciągłości dopuszczalności zabudowy w dotychczasowych planach miejscowych, co dodatkowo potwierdza, że nie funkcjonuje zasada automatycznego wyłączenia zabudowy na takich terenach oraz że organ był zobowiązany uwzględnić całokształt uwarunkowań;
- 11) przedmiotowe złożo było eksploatowane od 1992r., a jego eksploatacja została zaniechana w 2003r.;
- 12) potencjalne powstanie ryzyka roszczeń odszkodowawczych.

Ponadto, tut. Organ uzupełniająco wskazuje, że obowiązek wynikający z art. 95 ust. 1–2 ustawy Prawo geologiczne i górnicze nie może być utożsamiany z nakazem wprowadzenia bezwzględnego zakazu zabudowy na obszarze udokumentowanego złoża, lecz polega na takim ukształtowaniu ustaleń planu, aby występowanie złoża zostało w procesie planistycznym realnie uwzględnione i poddane wyważeniu z innymi wartościami prawnie chronionymi. W szczególności, samo przyjęcie przez Skarżącego założenia o „wyłącznie odkrywkowym” sposobie eksploatacji nie przesądza jeszcze o konieczności eliminacji dopuszczonych w planie funkcji. Równocześnie, w świetle art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska, ochrona złóż kopalin stanowi element racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, jednak nie ma charakteru wyłącznego, a jej realizacja w planowaniu przestrzennym wymaga pogodzenia z zasadą ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju oraz innymi wartościami wskazanymi w art. 1 ust. 2 ustawy planistycznej, w tym ochroną prawa własności i walorów ekonomicznych przestrzeni. W tym kontekście powoływane przez Skarżącego orzecznictwo należy odczytywać jako potwierdzające obowiązek rzeczywistego „uwzględnienia” złoża w procedurze planistycznej, nie zaś jako ustanawiające automatyczny standard eliminacji zabudowy w każdym przypadku występowania udokumentowanego złoża.

Niezależnie od powyższego tut. Organ wskazuje, że procedura sporządzania i uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została przez ustawodawcę ukształtowana jako mechanizm wieloetapowy i gwarancyjny, oparty na ustawowym podziale kompetencji oraz instytucjonalnej kontroli merytorycznej projektu w drodze uzgodnień i opinii organów właściwych rzeczowo. Konstrukcja ta realizuje standard działania organów władzy publicznej „na podstawie i w granicach prawa” (art. 7 Konstytucji RP) oraz

standard demokratycznego państwa prawnego, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP), rozumiany m.in. jako wymóg spójności, przewidywalności i rzetelności działania administracji publicznej, a w konsekwencji ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym ujęciu etap uzgodnień i opiniowania nie ma charakteru czysto formalnego, lecz stanowi element prawnie przewidzianej weryfikacji rozwiązań planistycznych w zakresie właściwości organów współdziałających. Organ sporządzający projekt planu działa w uzasadnionym przeświadczeniu, że organy opiniujące i uzgadniające wykonują swoje kompetencje w sposób rzetelny i kompletny, w granicach właściwości rzeczowej, a w przypadku stwierdzenia niezgodności z prawem, formułują stosowne stanowiska na etapie procedury. Współdziałanie organów oraz prowadzenie działań w sposób budzący zaufanie uczestników do władzy publicznej stanowi przy tym ogólny standard funkcjonowania administracji (por. art. 7b i art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego – Dz. U. z 2025 r. poz. 1691). W realiach niniejszej sprawy projekt planu uzyskał wymagane uzgodnienia i opinie w trybie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym od organów kompetentnych w sprawach dotyczących ochrony złóż, które nie zgłosiły zastrzeżeń do przyjętych rozwiązań. W efekcie, Strona Skarżąca nie dopełniła wszelkich obowiązków leżących po stronie organu nadzoru, a jednocześnie wybiórcze traktowanie procesu planistycznego wyłącznie w oparciu o przepisy środowiskowo-górnictwa, pomijając wszelkie inne uwarunkowania, podważa standard demokratycznego państwa prawa oraz standardy funkcjonowania administracji publicznej.

Załączniki:

- Uchwała Nr XXVIII/296/25 Rady Miejskiej Strzelina z dnia 30 grudnia 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego STRZELIN PÓLNOCNY CHOCIWEL-GÓRZEC II
- pismo Wojewody Dolnośląskiego nr PNK-N.4131.127.1.2026.MS6
- pismo Przewodniczącego Rady Miejskiej Strzelina nr BRM.0004.2.2026 z dnia 29.01.2026 r.
- skarga Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Nr XXVIII/296/25 Rady Miejskiej Strzelina z dnia 30 grudnia 2025 r.
- odpis odpowiedzi na skargę
- dokumentacja planistyczna do przedmiotowego planu miejscowego